

ZASADY ORGANIZACJI RACHUNKOWOŚCI

Rozdział 1 PRZEPISY OGÓLNE

§ 1.

1. W Ministerstwie Cyfryzacji, zwanym dalej „Jednostką”, jest prowadzona obsługa finansowo-księgowa w zakresie:
 - 1) dysponenta części 27 budżetu państwa – Informatyzacja, zwanego dalej „dysponentem części”;
 - 2) dysponenta środków budżetu państwa trzeciego stopnia w zakresie części 27 budżetu państwa – Informatyzacja, zwanego dalej „dysponentem III stopnia”;
 - 3) dysponenta Funduszu Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, zwanego dalej „dysponentem CEPiK”;
 - 4) dysponenta Funduszu Szerokopasmowego, zwanego dalej „dysponentem FS”;
 - 5) dysponenta Funduszu Cyberbezpieczeństwa, zwanego dalej „dysponentem FC”.
2. W Jednostce ewidencję księgową dysponenta części, dysponenta III stopnia, dysponenta CEPiK, dysponenta FS i dysponenta FC prowadzi Biuro Budżetowo-Finansowe, zwane dalej „BBF”.

§ 2.

Zasady i terminy przeprowadzania inwentaryzacji, obieg i kontrola dokumentów finansowych oraz zasady dotyczące postępowania z należnościami zostały określone w przepisach wewnętrznych obowiązujących w Jednostce.

Rozdział 2

SZCZEGÓLNE ZASADY RACHUNKOWOŚCI

§ 3.

1. Rokiem obrotowym jest rok budżetowy (rok kalendarzowy).
2. Okresami sprawozdawczymi są odpowiednio: miesiąc, kwartał, półrocze lub rok, zgodnie z przepisami prawa powszechnie obowiązującymi.

§ 4.

1. Księgi rachunkowe są prowadzone w siedzibie Jednostki.
2. Księgi rachunkowe prowadzi się w języku polskim i walucie polskiej, w złotych i groszach.
3. Podstawę zapisów w księgach rachunkowych stanowią dowody księgowe, stwierdzające dokonanie operacji gospodarczej.
4. Księgi rachunkowe są otwierane na dzień rozpoczynający każdy rok obrotowy i zamykane na dzień kończący rok obrotowy.
5. Zamknięcia ksiąg rachunkowych za poszczególne miesiące roku budżetowego dokonuje się do 30. dnia następnego miesiąca, z wyłączeniem okresu od grudnia do marca, gdy zamknięcia dokonuje się do dnia 30. kwietnia następnego roku budżetowego.
6. Zamknięcie ksiąg rachunkowych następuje przez nieodwracalne wyłączenie możliwości dokonywania zapisów księgowych w zbiorach danych tworzących zamknięte księgi rachunkowe.
7. Księgi rachunkowe obejmują zbiory zapisów księgowych, które tworzą:
 - 1) dziennik;
 - 2) księgę główną (konta syntetyczne);
 - 3) księgi pomocnicze (konta analityczne);
 - 4) zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej oraz sald kont ksiąg pomocniczych.
8. Dziennik służy do chronologicznego ujęcia wszystkich operacji gospodarczych. Zgodność sum zawartych w nim zapisów z łącznymi obrotami kont syntetycznych (zestawienia obrotów i sald kont syntetycznych) potwierdza kompletność i poprawność (co do wartości) ujęcia operacji gospodarczych.
9. Stosuje się dzienniki częściowe (rejestry księgowe), grupujące dokumenty posiadające cechy wspólne, pochodzące z tego samego źródła, dotyczące poszczególnych dysponentów.

10. Księga główna (konta syntetyczne) jest prowadzona w sposób spełniający następujące zasady:
- 1) podwójnego zapisu, z wyłączeniem kont pozabilansowych;
 - 2) systematycznego i chronologicznego rejestrowania operacji gospodarczych, zgodnie z zasadą memoriałową, z wyjątkiem dochodów i wydatków, które są ujmowane w terminie ich zapłaty, niezależnie od rocznego budżetu, którego dotyczą;
 - 3) powiązania dokonywanych w niej zapisów z zapisami w dzienniku.
11. Księgi pomocnicze (konta analityczne) stanowią zapisy uszczegóławiające wybrane konta księgi głównej (syntetyka). Prowadzone są one w ujęciu systematycznym, w postaci komputerowych zbiorów danych uzgodnionych z saldami i zapisami księgi głównej. Zapisy na kontach pomocniczych są dokonywane według zasady podwójnego zapisu i są pierwotne w stosunku do zapisu kont księgi głównej (konta syntetyczne) wynikających z sumowania obrotów i sald kont pomocniczych.
12. Zestawienie obrotów i sald zawiera:
- 1) symbole lub nazwy kont;
 - 2) salda kont na dzień otwarcia ksiąg rachunkowych, obroty za okres sprawozdawczy narastająco od początku roku obrotowego oraz salda na koniec okresu sprawozdawczego;
 - 3) sumę sald na dzień otwarcia ksiąg rachunkowych, obrotów za okres sprawozdawczy narastająco od początku roku obrotowego oraz sald na koniec okresu sprawozdawczego.
13. Obroty zestawienia obrotów i sald są zgodne z obrotami zestawienia obrotów dzienników częściowych.
14. Zestawienie obrotów i sald sporządza się na koniec każdego okresu sprawozdawczego, w celu umożliwienia sporządzenia w terminie obowiązujących sprawozdań.
15. Zapis księgowy zawiera w szczególności:
- 1) datę dokonania operacji gospodarczej;
 - 2) określenie rodzaju i numeru identyfikacyjnego dowodu księgowego stanowiącego podstawę zapisu oraz jego datę;
 - 3) skrócony opis operacji;
 - 4) kwotę dokonanej operacji;
 - 5) oznaczenie kont, których dotyczy.

16. Ewidencja zaangażowania dotycząca planu wydatków budżetowych jest dokonywana w szczególności na podstawie dokumentów stanowiących podstawę powstania zobowiązania, o którym mowa w zarządzeniu w sprawie instrukcji obiegu i kontroli dokumentów finansowo-księgowych w Jednostce (przepisach wewnętrznych obowiązujących w Jednostce dotyczących instrukcji obiegu i kontroli dokumentów finansowo-księgowych).
17. Ewidencja zaangażowania dotycząca planu wydatków w zakresie wynagrodzeń i pochodnych oraz wpłat na Pracownicze Plany Kapitałowe finansowanych z budżetu państwa oraz w ramach realizowanych przez Jednostkę programów i projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej czy planu rachunku dochodów przeznaczonego do realizacji inwestycji i przedsięwzięć objętych wsparciem z planu rozwojowego, jest dokonywana do wysokości zrealizowanych wydatków.
18. Ewidencję operacji gospodarczych prowadzi się zgodnie z treścią ekonomiczną, w porządku chronologicznym i systematycznym (na bieżąco), z podziałem na poszczególne okresy sprawozdawcze, w sposób wiarygodny i kompletny.
19. Ewidencję i rozliczanie kosztów działalności podstawowej Jednostki prowadzi się zgodnie z zasadą ujmowania ponoszonych kosztów na kontach Zespołu 4 – „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie”.
20. Na kontach Zespołu 4 – „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie” ewidencjonuje się wszystkie koszty związane z wydatkami budżetowymi, z wyjątkiem różnic kursowych oraz kosztów podlegających refakturowaniu, które ewidencjonuje się na kontach Zespołu 7 – „Przychody, dochody i koszty”, oraz dotacji i płatności z budżetu środków europejskich.
21. Dokumenty potwierdzające dokonanie operacji gospodarczych na rzecz dysponenta CEPiK, dysponenta FS i dysponenta FC są wystawiane na Jednostkę.
22. Rozliczenia między dysponentem CEPiK, dysponentem FS i dysponentem FC, a dysponentem części czy dysponentem III stopnia, odbywają się na podstawie not księgowych.
23. Wynagrodzenia z tytułu umów cywilnoprawnych zawartych z osobami fizycznymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej w zakresie CEPiK nalicza i ewidencjonuje dysponent III stopnia.
24. Na kontach Zespołu 4 – „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie”, na kontach Zespołu 7 – „Przychody, dochody i koszty” oraz na kontach: 983 – „Zaangażowanie wydatków

środków europejskich roku bieżącego”, 984 – „Zaangażowanie wydatków środków europejskich przyszłych lat, 998 – „Zaangażowanie wydatków budżetowych roku bieżącego” oraz 999 – „Zaangażowanie wydatków budżetowych przyszłych lat” są ujmowane operacje gospodarcze dokonane w miesiącu sprawozdawczym, wynikające z dokumentów finansowych, które wpłynęły do BBF do końca miesiąca. Po terminie wskazanym w zdaniu pierwszym dokumenty finansowe są ujmowane w ewidencji księgowej w miesiącu, w którym wpłynęły do BBF, z wyjątkiem ust. 25 i 26.

25. Operacje gospodarcze, o których mowa w ust. 24, dokonane w grudniu są ujmowane w ewidencji księgowej w grudniu – pod warunkiem wpływu dokumentów finansowych do BBF do dnia 10. stycznia roku następującego po roku obrotowym. Po terminie wskazanym w zdaniu pierwszym dokumenty finansowe będą ujmowane w ewidencji księgowej roku bieżącego w miesiącu, w którym wpłynęły do BBF.
26. Operacje gospodarcze dotyczące rezerw na zobowiązania z tytułu toczących się postępowań sądowych są ujmowane w ewidencji księgowej roku obrotowego do końca lutego roku następującego po roku obrotowym.
27. Operacje gospodarcze dotyczące CEPiK, FS, FC dokonane w miesiącu sprawozdawczym i wynikające z dokumentów finansowych, które wpłynęły do końca miesiąca do BBF, są ujmowane w ewidencji księgowej w miesiącu, którego dotyczą. Po terminie wskazanym w zdaniu pierwszym dokumenty finansowe są ujmowane w ewidencji księgowej w miesiącu, w którym wpłynęły do BBF.
28. Operacje gospodarcze, o których mowa w ust. 27, dokonane w grudniu są ujmowane w ewidencji księgowej w grudniu – pod warunkiem wpływu dokumentów finansowych do BBF do dnia 10. stycznia roku następującego po roku obrotowym. Po terminie wskazanym w zdaniu pierwszym dokumenty finansowe będą ujmowane w ewidencji księgowej roku bieżącego w miesiącu, w którym wpłynęły do BBF.
29. Zapisy księgowe dotyczące rozliczeń środków wypłaconych w formie dotacji są dokonywane na podstawie zatwierdzonych sprawozdań z wykorzystania dotacji lub innych dokumentów finansowych otrzymanych zgodnie z podpisanymi umowami lub odrębnymi postanowieniami.
30. Operacje gospodarcze dotyczące rozliczeń dotacji roku obrotowego są ujmowane w ewidencji księgowej w grudniu – pod warunkiem wpływu dowodów księgowych do BBF do dnia 15. marca roku następującego po roku obrotowym. Po terminie

wskazanym w zdaniu pierwszym dowody księgowe są ujmowane w ewidencji księgowej roku bieżącego w miesiącu, w którym wpłynęły do BBF.

31. Zapisy w księgach rachunkowych dotyczące wydatków z budżetu środków europejskich realizowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, są dokonywane na podstawie informacji udostępnionych przez BGK, za pośrednictwem portalu komunikacyjnego BGK Zlecenia o:
 - 1) zleceniach płatności otrzymanych przez BGK – w dacie udostępnienia informacji;
 - 2) płatnościach zrealizowanych przez BGK – w dacie ich zrealizowania;
 - 3) przekazanych i anulowanych zleceniach płatności, korektach zwrotów oraz korektach informacji o zrealizowanych zleceniach płatności – w dacie udostępnienia informacji przez BGK.
32. Zapisy w księgach rachunkowych dotyczące zwrotów wydatków z budżetu środków europejskich oraz zrealizowanych nadpłat zwrotów wydatków z budżetu środków europejskich realizowanych przez BGK są dokonywane odpowiednio na podstawie informacji o zwrocie środków europejskich udostępnionych przez BGK, za pośrednictwem portalu komunikacyjnego BGK Zlecenia lub informacji o zrealizowanych nadpłatach udostępnionych przez BGK, za pośrednictwem tego portalu w dacie udostępnienia informacji przez BGK.
33. Informacje BGK w zakresie zwrotów środków europejskich oraz zrealizowanych nadpłat dotyczących miesiąca sprawozdawczego, udostępnione przez BGK, za pośrednictwem portalu komunikacyjnego BGK Zlecenia do piątego dnia kalendarzowego miesiąca następującego po miesiącu sprawozdawczym, są ujmowane w księgach rachunkowych w miesiącu sprawozdawczym, którego dotyczą. Po terminie wskazanym w zdaniu pierwszym informacje te są ujmowane w ewidencji księgowej w miesiącu, w którym zostały udostępnione.
34. Informacje BGK w zakresie zwrotów środków europejskich oraz zrealizowanych nadpłat, dotyczących miesiąca grudnia, są ujmowane w księgach rachunkowych w miesiącu grudniu.
35. Zapisy w księgach rachunkowych operacji dotyczących inwestycji w ramach planu rozwojowego realizowanych przez Polski Fundusz Rozwoju S.A., zwany dalej „PFR”, dokonywane są na podstawie informacji udostępnionych przez PFR, za pośrednictwem portalu obsługi zleceń o:

- 1) Zleceniach Wypłaty złożonych na kolejny termin wypłaty za okres – w dacie udostępnienia informacji;
 - 2) zrealizowaniu Zleceń Wypłaty złożonych w Okresie Składania Zleceń rozpoczętym [data] i zakończonym [data] – w dacie ich zrealizowania;
 - 3) Zwrotach rozliczonych w Okresie Składania Zleceń rozpoczętym [data] i zakończonym [data] – w dacie udostępnienia informacji.
36. Informacje PFR w zakresie zwrotów, o których mowa w ust. 35 pkt 3, dotyczących miesiąca sprawozdawczego, udostępnione przez PFR, za pośrednictwem portalu obsługi zleceń do piątego dnia kalendarzowego miesiąca następującego po miesiącu sprawozdawczym, są ujmowane w księgach rachunkowych w miesiącu sprawozdawczym, którego dotyczą. Po terminie wskazanym w zdaniu pierwszym informacje te są ujmowane w ewidencji księgowej w miesiącu, w którym zostały udostępnione.
37. Informacje PFR w zakresie zwrotów, o których mowa w ust. 35 pkt 3, dotyczących miesiąca grudnia, są ujmowane w księgach rachunkowych w miesiącu grudniu.

§ 5.

1. W Jednostce aktywa i pasywa wycenia się według zasad określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości oraz aktów wykonawczych do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 poz. 1530, 1572, 1717, 1756 i 1907), z uwzględnieniem przepisów niniejszego zarządzenia.
2. Przy wycenie poszczególnych grup aktywów i pasywów oraz ustaleniu wyniku finansowego stosowane są szczegółowe zasady wynikające z nadrzędnych zasad rachunkowości, którymi są:
 - 1) zasada kontynuacji, która zakłada, że działalność Jednostki będzie prowadzona w dającej się przewidzieć przyszłości, w niezmnieszonej istotnie zakresie;
 - 2) zasada ciągłości, która oznacza, że w kolejnych latach będą:
 - a) jednakowo grupowane operacje gospodarcze,
 - b) według tych samych zasad, wyceniane aktywa i pasywa Jednostki,
 - c) tym samym sposobem ustalane wyniki finansowe Jednostki,
 - d) stosowane obowiązujące zasady sporządzania sprawozdań finansowych;
 - 3) zasada memoriału, która oznacza konieczność ujęcia w księgach rachunkowych wszystkich przypadających przychodów i obciążających kosztów związanych z tymi

- przychodami jako dotyczących danego roku obrotowego, niezależnie od terminu ich zapłaty, z wyjątkiem przepisów niniejszego zarządzenia;
- 4) zasada współmierności, która oznacza konieczność zaliczenia do aktywów i pasywów okresu sprawozdawczego kosztów i przychodów dotyczących przyszłych okresów oraz przypadających na ten okres sprawozdawczy kosztów, które nie zostały jeszcze poniesione, z wyjątkiem biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów wynikających z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych;
 - 5) zasada ostrożnej wyceny, która oznacza, że poszczególne składniki aktywów i pasywów wycenia się, stosując rzeczywiście poniesione na ich nabycie ceny z zachowaniem zasady ostrożności, która oznacza uwzględnienie w wyniku finansowym zmniejszenia wartości użytkowej składników aktywów, wyłącznie niewątpliwych pozostałych przychodów operacyjnych i zysków nadzwyczajnych, wszystkich poniesionych kosztów operacyjnych i strat nadzwyczajnych oraz rezerw na znane ryzyko, grożące straty oraz skutki innych zdarzeń;
 - 6) zasada istotności, która oznacza możliwość stosowania uproszczeń w ramach przyjętych zasad rachunkowości, jeżeli nie wywiera to istotnie ujemnego wpływu na rzetelność i jasność przedstawienia sytuacji majątkowej, finansowej oraz wyniku finansowego;
 - 7) zasada kompensowania, która oznacza, że nie można kompensować ze sobą wartości różnych co do rodzaju aktywów i pasywów, przychodów i związanych z nimi kosztów. Zasadę tę stosuje się również przy rozliczaniu szkód spowodowanych zdarzeniami losowymi, co oznacza, że nie mogą być one kompensowane przyznanymi lub otrzymanymi odszkodowaniami z tytułu ubezpieczeń majątkowych.
3. Dochody i wydatki Jednostki są ujmowane w księgach rachunkowych i prezentowane w sprawozdaniach finansowych w zakresie faktycznych (kasowo zrealizowanych) wpływów i wydatków dokonanych na rachunkach dochodów i wydatków budżetowych.
 4. W zasadach wyceny aktywów i pasywów przyjmuje się następujące uproszczenie – ponoszone z góry wydatki, dotyczące w szczególności kosztów zakupu prenumeraty, opłat abonamentowych, dostaw energii, ubezpieczeń majątkowych i rzeczowych, podatku od nieruchomości, ponoszone za okres przekraczający jeden miesiąc, nie podlegają rozliczeniom w czasie za pośrednictwem rozliczeń międzyokresowych kosztów. Koszty te księguje się w całości w miesiącu, w którym dokument finansowy wpłynął do BBF,

z wyjątkiem § 4 ust. 25 i 28.

5. W zasadach inwentaryzacji aktywów i pasywów przyjmuje się następujące uproszczenia:
 - 1) salda zerowe należności nie podlegają potwierdzaniu drogą uzyskania od kontrahentów potwierdzeń prawidłowości wykazanego w księgach rachunkowych stanu tych należności;
 - 2) salda zerowe należności i zobowiązań, na których w trakcie roku budżetowego wystąpiły obroty, inwentaryzuje się drogą porównania danych ksiąg rachunkowych z odpowiednimi dokumentami i weryfikacji ich wartości.
6. Przychody funduszy celowych nieprzypisane, na które nie wystawia się rachunku, noty, decyzji, a ich wysokość wynika z powszechnie obowiązujących aktów prawnych lub umów, podlegają ewidencji na stronie Wn konta 136 – „Rachunek bankowy funduszy celowych” i stronie Ma 853 – „Fundusze celowe” w momencie wpływu środków pieniężnych na rachunek bankowy Jednostki.
7. Błędy popełnione w poprzednich latach obrotowych, zawarte w sporządzonych sprawozdaniach finansowych, wykryte w bieżącym roku obrotowym, koryguje się w księgach rachunkowych bieżącego roku obrotowego. Przed ujęciem korekty w księgach rachunkowych bieżącego roku obrotowego oceny wymaga, czy wpływ błędów na treść sporządzonych sprawozdań finansowych był istotny czy nieistotny z punktu widzenia oceny sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego.
8. Korekty błędów popełnionych w poprzednich latach obrotowych, uznanych za nieistotne z punktu widzenia oceny sytuacji majątkowej i finansowej Jednostki oraz jej wyniku finansowego, wpływają na wynik finansowy bieżącego roku obrotowego.
9. W zakresie dysponenta części i dysponenta III stopnia korekty błędów popełnionych w poprzednich latach obrotowych, uznanych za istotne, są ujmowane na koncie 800 – „Fundusz jednostki”.
10. W zakresie CEPiK, FS i FC korekty błędów popełnionych w poprzednich latach obrotowych, bez względu na ich istotność, są ujmowane na koncie 853 – „Fundusze celowe”.
11. W zakresie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych korekty błędów popełnionych w poprzednich latach obrotowych, bez względu na ich istotność, są ujmowane na koncie 851 – „Zakładowy fundusz świadczeń socjalnych”.
12. Za nieistotne z punktu widzenia oceny sytuacji majątkowej i finansowej Jednostki oraz jej wyniku finansowego uznaje się operacje gospodarcze o wartości jednostkowej

nieprzekraczającej progu istotności.

13. Próg istotności ustala się na poziomie 0,001% sumy bilansowej wykazanej w sprawozdaniu Jednostki.
14. Rezerwy na przyszłe zobowiązania wynikające ze skutków toczących się postępowań sądowych tworzy się na dzień bilansowy, z uwzględnieniem zasady istotności odnoszącej się do obowiązku wykazywania w sprawozdaniu finansowym informacji istotnych, wpływających na ocenę kondycji finansowej i sytuacji majątkowej Jednostki. Uwzględniając zasadę istotności, rezerwy na zobowiązania w Jednostce tworzy się na przyszłe zobowiązania wynikające ze skutków toczących się postępowań sądowych, których prawdopodobieństwo wystąpienia wynosi co najmniej 60%. Odsetki od utworzonej wartości rezerwy na przyszłe zobowiązania wynikające ze skutków toczących się postępowań sądowych nalicza się na dzień bilansowy oraz na koniec każdego kwartału.
15. Rezerwy na przyszłe zobowiązania wynikające ze skutków toczących się postępowań sądowych tworzy się na podstawie informacji sporządzonej przez komórkę organizacyjną Jednostki prowadzącą postępowanie sądowe, parafowanej przez radcę prawnego i zaakceptowanej przez dyrektora komórki organizacyjnej – zgodnie z właściwością. Informacja zawiera w szczególności wskazanie stopnia prawdopodobieństwa wystąpienia przyszłego zobowiązania i jego wartość.
16. Rezerwy na przyszłe zobowiązania zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych – w zależności od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się łączą.
17. Powstanie zobowiązań, na które utworzono rezerwę, zmniejsza rezerwę.
18. W przypadku zmniejszenia lub ustania ryzyka uzasadniającego utworzenie rezerwy na przyszłe zobowiązania odpis rezerwy zalicza się odpowiednio do pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.
19. Klasyfikowanie przychodów i dochodów oraz wydatków i kosztów odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 513, z późn. zm.³⁾).
20. Do spraw dotyczących niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno-prawnym stosuje się przepisy określone w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. –

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1571 i 2045, z 2023 r. poz. 1347 oraz z 2024 r. poz. 1096 i 1872.

Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879, 1685 i 1831).

21. Rozliczeń kosztów zagranicznych podróży służbowych dokonuje się zgodnie z § 20 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2190), z uwzględnieniem regulacji wewnętrznych w sprawie zasad organizacji i rozliczania podróży zagranicznych.
22. Zaliczka na poczet kosztów zagranicznej podróży służbowej jest wypłacana w kasie Jednostki, po kursie waluty zastosowanym przez bank przy pobraniu gotówki z banku do kasy.
23. Rozliczenie kosztów zagranicznej podróży służbowej jest dokonywane po kursie waluty zastosowanym przez bank przy pobraniu gotówki z banku do kasy.
24. W przypadku dołączenia do rozliczenia kosztów podróży zagranicznej dokumentów finansowych wystawionych w walutach innych niż waluta otrzymanej zaliczki i braku potwierdzenia kursu faktycznie zastosowanego przez obiekt hotelowy koszt usługi hotelowej wynikający z faktury przelicza się na walutę otrzymanej zaliczki przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, z dnia poprzedzającego datę wystawienia faktury.
25. Kwota wynikająca z zatwierdzonego rozliczenia podróży służbowej jest wypłacana lub wpłacana w walucie udzielonej zaliczki. Kwota ta może zostać wypłacona lub wpłacona w walucie polskiej, w wysokości stanowiącej równowartość przysługującej kwoty w walucie obcej, według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych określonego przez NBP z dnia wypłacenia zaliczki.

§ 6.

1. Aktywa trwałe obejmują:
 - 1) środki trwałe;
 - 2) pozostałe środki trwałe;
 - 3) środki trwałe w budowie (inwestycje);
 - 4) wartości niematerialne i prawne;
 - 5) pozostałe wartości niematerialne i prawne.
2. Środki trwałe to rzeczowe aktywa trwałe o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku, przeznaczone na potrzeby

Jednostki, których wartość początkowa jest wyższa od kwoty określonej w art. 16f ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „wartością ustaloną w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych”, nabyte z własnych środków lub stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, otrzymane w zarząd lub użytkowanie.

3. Środki trwałe obejmują w szczególności:

- 1) grunty, prawo użytkowania wieczystego gruntu;
- 2) lokale będące odrębną własnością;
- 3) budynki;
- 4) budowle;
- 5) maszyny i urządzenia techniczne;
- 6) środki transportu i inne rzeczy.

4. Każdorazowa zmiana wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych powoduje automatycznie zmianę kwot określonych w niniejszym zarządzeniu.

5. Środki trwałe wycenia się:

- 1) w przypadku zakupu – według ceny nabycia, obejmującej cenę należną sprzedającemu powiększoną o koszty bezpośrednio związane z zakupem i przystosowaniem do stanu zdatnego do używania, w szczególności: koszty transportu, załadunku, wyładunku, ubezpieczenia w drodze, montażu, składowania, a obniżoną o upusty i inne udzielone przez sprzedającego bonifikaty. Wartość początkową nieodpłatnie otrzymanego środka trwałego od jednostki sektora finansów publicznych stanowi wartość wyszczególniona w dokumencie przekazania, tj. cena nabycia i dotychczasowe umorzenie. W pozostałych przypadkach, innych niż wyżej wymienione, wartość początkową środka trwałego stanowi cena sprzedaży lub wartość godziwa, o ile w indywidualnych sytuacjach dysponent nie określi inaczej. Przez wartość godziwą należy rozumieć kwotę, za jaką dany składnik aktywów mógłby zostać wymieniony, a tym samym zobowiązanie uregulowane na zasadach transakcji rynkowej;
- 2) w przypadku spadku lub darowizny – według wartości określonej w umowie o przekazaniu lub wartości rynkowej z dnia otrzymania;
- 3) w przypadku otrzymania nieodpłatnie od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 1222, 1572, 1585, 1593, 1685 i 1717.

terytorialnego – w wysokości określonej w decyzji o przekazaniu;

- 4) w przypadku przejęcia w wyniku zmiany formy prawnej – według wartości określonej w protokole zdawczo-odbiorczym;
- 5) w przypadku ujawnienia środka trwałego – według zasad określonych w pkt 1–4, a w przypadku braku odpowiednich dokumentów pozwalających ustalić tę wartość – w wartości rynkowej.
6. Wartość rynkowa określana jest na podstawie przeciętnych cen stosowanych w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia.
7. W przypadku otrzymania środka trwałego na skutek wymiany niesprawnego środka trwałego – środek trwały w dniu przyjęcia do użytkowania wycenia się w wysokości wynikającej z dowodu dostawcy, z podaniem cech szczególnych nowego środka trwałego.
8. Jeżeli środki trwałe uległy ulepszeniu, wartość początkową tych środków powiększa się o sumę wydatków na ich ulepszenie, w tym także o wydatki na nabycie części składowych lub peryferyjnych. Środki trwałe uważa się za ulepszone, gdy wydatki poniesione na przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację powodują wzrost wartości użytkowej w danym roku budżetowym o kwotę wyższą od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych i wydatki te powodują wzrost wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania.
9. Pozostałe środki trwałe to rzeczowe aktywa trwałe o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku, przeznaczone na potrzeby Jednostki, których wartość początkowa nie przekracza wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, nabyte z własnych środków lub stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, otrzymane w zarząd lub użytkowanie. Do pozostałych środków trwałych zalicza się również, niezależnie od wartości, meble i dywany, książki i inne zbiory biblioteczne oraz odzież i umundurowanie.
10. Pozostałe środki trwałe ewidencjonuje się na koncie 013 – „Pozostałe środki trwałe”.
11. Zmniejszenie stanu środków trwałych oraz pozostałych środków trwałych następuje w wyniku likwidacji, czyli wycofania z używania w związku ze zniszczeniem, zużyciem fizycznym lub moralnym (związanym z postępem technicznym), a także w związku ze sprzedażą, nieodpłatnym przekazaniem, darowizną lub ujawnieniem niedoborów i szkód w środkach trwałych.

12. Podstawą całkowitego wykreślenia środka trwałego lub pozostałego środka trwałego z ewidencji jest protokół likwidacji, protokół darowizny lub nieodpłatnego przekazania, umowa sprzedaży lub inny dowód sprzedaży (faktura, rachunek, nota księgowa), protokół stwierdzonych i rozliczonych różnic inwentaryzacyjnych, sporządzony na podstawie regulacji wewnętrznych.
13. Wykreślenia środka trwałego lub pozostałego środka trwałego z ewidencji dokonuje się z datą wskazaną w dokumentach, o których mowa w ust. 12, czyli z dniem dokonania fizycznego zniszczenia, określonym w umowie sprzedaży lub na fakturze (rachunku), z dniem wydania kupującemu określonym w protokole zdawczo-odbiorczym, z dniem nieodpłatnego przekazania bądź z określonym w protokole rozliczenia inwentaryzacji, z dniem stwierdzenia niedoboru lub szkody.
14. Nieodpłatne przekazanie środka trwałego lub pozostałego środka trwałego innej jednostce, sprzedaż, oddanie w najem lub dzierżawę, darowizna i likwidacja zużytych lub zbędnych składników majątku ruchomego następuje w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 października 2019 r. w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego Skarbu Państwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2303 i 2678), z uwzględnieniem przepisów wewnętrznych dotyczących gospodarowania składnikami majątkowymi.
15. Środki trwałe są finansowane ze środków na inwestycje w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, a także rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu finansowania inwestycji z budżetu państwa (Dz. U. poz. 1579) i ewidencjonowane są na koncie 011 – „Środki trwałe”.
16. Środki trwałe na dzień bilansowy wycenia się w wartości netto, to jest z uwzględnieniem odpisów umorzeniowych ustalonych na dzień bilansowy.
17. Pozostałe środki trwałe są finansowane ze środków na wydatki bieżące (z wyjątkiem pierwszego wyposażenia nowego obiektu) i umarzane w 100% ich wartości w momencie oddania do użytkowania.
18. Wartości niematerialne i prawne to nabyte przez Jednostkę prawa na dobrach niematerialnych nadające się do gospodarczego wykorzystania, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, przeznaczone do użytkowania na potrzeby

Jednostki, w szczególności: licencje, autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne.

19. Do wartości niematerialnych i prawnych nie zalicza się licencji i autorskich praw majątkowych dotyczących oprogramowania zakupionego wraz ze środkiem trwałym, bez którego środek ten nie jest kompletny i zdalny do użytkowania. Licencje i autorskie prawa majątkowe w tym przypadku zwiększają wartość początkową środka trwałego.
20. Wartości niematerialne i prawne, o wartości początkowej wyższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, są finansowane ze środków na inwestycje i ewidencjonowane na koncie 020 – „Wartości niematerialne i prawne”.
21. Wartości niematerialne i prawne, o wartości początkowej niższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, są finansowane ze środków na wydatki bieżące i ewidencjonowane na koncie 020 – „Wartości niematerialne i prawne” z odpowiednią analityką.
22. Przyjmuje się następujące metody prowadzenia ewidencji analitycznej rzeczowych aktywów trwałych:
 - 1) środki trwałe i wartości niematerialne i prawne o wartości początkowej wyższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych podlegają ewidencji ilościowo-wartościowej;
 - 2) pozostałe środki trwałe, w tym meble i dywany, bez względu na wartość początkową oraz pozostałe wartości niematerialne i prawne o wartości:
 - a) wyższej lub równej 15% wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych są objęte ewidencją bilansową ilościowo-wartościową,
 - b) niższej niż 15% wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych podlegają ewidencji ilościowej z wyłączeniami określonymi w odrębnych przepisach wewnętrznych dotyczących prowadzenia ewidencji składników majątkowych.
23. Ewidencja ilościowa i ilościowo-wartościowa rzeczowych aktywów trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz kartoteki osobistego wyposażenia pracowników, są prowadzone w komórce organizacyjnej Jednostki właściwej do spraw administracyjnych.
24. Zakupione materiały wyceniane są według rzeczywistych cen zakupu brutto i ewidencjonowane bezpośrednio w koszty zgodnie z zasadami określonymi w § 4 ust. 24 i 25. Materiały przechowywane są w zabezpieczonych pomieszczeniach i przekazywane sukcesywnie do zużycia. Jednostka na dzień 31 grudnia przeprowadza inwentaryzację

niezużytych materiałów i wprowadza je na stan zapasów według cen zakupu, korygując koszty o wartość tego stanu. W następnym roku stan niezużytych materiałów z roku poprzedniego odnosi się w koszty najpóźniej do dnia 31 grudnia.

25. Do materiałów, o których mowa w ust. 24 zdanie drugie, zalicza się między innymi w szczególności:
- 1) materiały biurowe;
 - 2) materiały promocyjne;
 - 3) środki czystości;
 - 4) teleinformatyczne części zamienne;
 - 5) upominki.
26. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne nabyte ze środków CEPiK, FS i FC podlegają wyodrębnieniu w ramach ewidencji ilościowej i ilościowo-wartościowej dysponenta III stopnia.
27. Aktualizacji wartości początkowej i dotychczasowego umorzenia środków trwałych dokonuje się wyłącznie na podstawie odrębnych przepisów, a wyniki takiej aktualizacji odnosi się na konto 800 – „Fundusz jednostki” w zakresie aktywów trwałych.
28. Środki trwałe w budowie (inwestycje) stanowią koszty poniesione w okresie budowy, montażu, przystosowania, ulepszenia i nabycia środków trwałych o wartości początkowej wyższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowych od osób prawnych oraz koszty nabycia środków trwałych stanowiących pierwsze wyposażenie nowych obiektów poniesione do dnia zakończenia inwestycji, w tym również niepodlegający odliczeniu podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich finansowania i związane z nimi różnice kursowe, pomniejszony o przychody z tego tytułu, opłaty notarialne, sądowe, a także odszkodowania dla osób fizycznych i prawnych powstałe do zakończenia budowy.
29. Do kosztów środków trwałych w budowie (inwestycji) zalicza się w szczególności następujące koszty:
- 1) dokumentacji projektowej;
 - 2) nabycia gruntów i innych składników majątku, związanych z budową;
 - 3) badań geodezyjnych i innych dotyczących określenia właściwości geologicznych terenu;
 - 4) przygotowania terenu pod budowę;
 - 5) opłat z tytułu użytkowania gruntów i terenów w okresie budowy;

- 6) założenia stref ochronnych i zieleni;
 - 7) nadzoru autorskiego i inwestorskiego;
 - 8) ubezpieczeń majątkowych obiektów w trakcie budowy;
 - 9) sprzątania obiektów poprzedzającego oddanie do użytkowania;
 - 10) inne koszty bezpośrednio związane z budową.
30. Do kosztów środków trwałych w budowie (inwestycji) nie zalicza się kar i odszkodowań związanych z realizowaną inwestycją, kosztów remontów o charakterze odtworzeniowym, kosztów przetargów, ogłoszeń.

§ 7.

1. Amortyzacja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o wartości początkowej wyższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych odbywa się stopniowo przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych określonych w tych przepisach. W Jednostce stosuje się liniową metodę amortyzacji.
2. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się począwszy od miesiąca następującego po miesiącu przyjęcia do używania środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, o wartości początkowej wyższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych.
3. Umorzenie ujmowane jest na koncie 071 – „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”; amortyzacja obciąża konto 400 – „Amortyzacja”.
4. Naliczenia odpisów amortyzacyjnych dokonuje się nie rzadziej niż na koniec roku obrotowego. Od ujawnionych środków trwałych, nieobjętych dotychczas ewidencją, odpisów amortyzacyjnych dokonuje się począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji.
5. Środki trwałe o wartości równej lub przewyższającej 15% wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, meble, dywany i książki, umarza się w 100% w miesiącu przyjęcia do używania, a umorzenie to ujmowane jest na koncie 072 – „Umorzenie pozostałych środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz zbiorów bibliotecznych”, w korespondencji z kontem 013 – „Pozostałe środki trwałe”. Środki te podlegają jednorazowemu spisaniu w koszty.
6. Środki trwałe o wartości niższej niż 15% wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych są ujmowane tylko w ewidencji ilościowej, spisując jednorazowo w koszty.

7. Wartości niematerialne i prawne o wartości początkowej niższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych umarzane są w 100% w miesiącu przyjęcia do używania, a umorzenie to ujmowane jest na koncie 072 – „Umorzenie pozostałych środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz zbiorów bibliotecznych”, w korespondencji z kontem 020 – „Wartości niematerialne i prawne”; wartości te podlegają jednorazowemu spisaniu w koszty.
8. Ustalenia stawek amortyzacyjnych oraz naliczenia amortyzacji dokonuje komórka organizacyjna Jednostki właściwa do spraw administracyjnych.
9. Poprawność stosowanych okresów i stawek amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych jest na koniec każdego roku obrotowego weryfikowana przez komórkę organizacyjną Jednostki właściwą do spraw administracyjnych. Zmiana okresów i stawek amortyzacyjnych wynikająca z przeprowadzanych okresowych weryfikacji powoduje korektę odpisów amortyzacyjnych dokonywanych w następnych latach obrotowych. Nowe stawki będą miały zastosowanie do naliczania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych począwszy od następnego roku obrotowego.

§ 8.

1. Zobowiązania i należności ewidencjonuje się w wartościach nominalnych.
2. Zobowiązania z tytułu dostaw i usług wycenia się nie rzadziej niż na koniec kwartału w kwocie wymagającej zapłaty, czyli łącznie z naliczonymi odsetkami.
3. Należności wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy w wysokości wymaganej zapłaty, łącznie z wymagalnymi odsetkami, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny, to jest po pomniejszeniu o wartość ewentualnych odpisów aktualizujących, z uwzględnieniem ust. 5, 15 i 20.
4. Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty przez dokonanie odpisu aktualizującego w odniesieniu do:
 - 1) należności od dłużników postawionych w stan likwidacji lub w stan upadłości oraz w stosunku do których zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne lub został złożony wniosek o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu – do wysokości należności nieobjętej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności, zgłoszonej likwidatorowi lub sędziemu-komisarzowi (syndykowi) w postępowaniu

upadłościowym lub umieszczonej w spisie wierzytelności w postępowaniu restrukturyzacyjnym;

- 2) należności od dłużników w przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek dłużnika nie wystarcza lub jedynie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego – w pełnej wysokości należności;
 - 3) należności kwestionowanych przez dłużników oraz z zapłatą których dłużnik zalega, a według oceny sytuacji majątkowej i finansowej dłużnika spłata należności w umownej kwocie nie jest prawdopodobna – do wysokości niepokrytej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności;
 - 4) należności stanowiących równowartość kwot podwyższających należności, w stosunku do których uprzednio dokonano odpisu aktualizującego – w wysokości tych kwot, do czasu ich otrzymania lub odpisania;
 - 5) należności przeterminowanych lub nieprzeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa ich nieściągalności, w przypadkach uzasadnionych rodzajem prowadzonej działalności lub strukturą odbiorców – w wysokości wiarygodnie oszacowanej kwoty odpisu, w tym także ogólnego, na nieściągalne należności.
5. Odpisy aktualizujące wartość należności są dokonywane nie później niż na dzień bilansowy. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych – zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizujący, z wyjątkiem ust. 6.
6. Odpisy aktualizujące wartość należności dotyczących dysponenta CEPiK, dysponenta FS i dysponenta FC są ujmowane na koncie 853 – „Fundusze celowe”.
7. Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne zmniejszają dokonane uprzednio odpisy aktualizujące ich wartość.
8. Umorzenie, przedawnienie i nieściągalność należności, stwierdza się:
- 1) w przypadku należności umorzonych:
 - a) w odniesieniu do należności cywilnoprawnych – zgodnie z art. 58 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
 - b) w odniesieniu do należności publicznoprawnych – w formie ostatecznej decyzji administracyjnej o umorzeniu należności;
 - 2) w przypadku należności przedawnionych – protokołem zaakceptowanym przez Ministra Cyfryzacji lub osobę upoważnioną przez Ministra, wskazującym dzień przedawnienia oraz zawierającym wykaz dat i zdarzeń mających wpływ na bieg,

przerwanie i zawieszenie przedawnienia. Protokół sporządzany jest przez BBF i parafowany przez głównego księgowego, radcę prawnego oraz dyrektora komórki organizacyjnej Jednostki – zgodnie z właściwością;

3) w przypadku należności nieściągalnych:

- a) postanowieniem stwierdzającym nieściągalność, uznanym przez wierzyciela za odpowiadające stanowi faktycznemu, wydanym przez właściwy organ postępowania egzekucyjnego, albo
- b) postanowieniem sądu o:
 - oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
 - umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
 - ukończeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku,
- c) protokołem sporządzonym przez radcę prawnego, stwierdzającym, że przewidywane koszty procesowe i egzekucyjne związane z dochodzeniem wierzytelności byłyby równe albo wyższe od kwoty wierzytelności,
- d) protokołem sporządzonym przez komórkę organizacyjną Jednostki prowadzącą sprawę, stwierdzającym, że miejsce pobytu dłużnika jest nieznane i nie został ujawniony jego majątek mimo podjętych przez wierzyciela działań zmierzających do ustalenia tego miejsca i majątku
 - z uwzględnieniem, że w przypadkach, o których mowa w lit. a i b, wydanie postanowienia nie zwalnia od działań zmierzających do wyegzekwowania należności oraz ustalenia, czy za należność dłużnika nie odpowiadają osoby trzecie.

9. Uznanie przez wierzyciela postanowienia wydanego przez organy, o których mowa w ust. 8 pkt 3 lit. a i b, za odpowiadające stanowi faktycznemu następuje na podstawie protokołu sporządzonego przez BBF, parafowanego przez głównego księgowego, radcę prawnego, dyrektora komórki organizacyjnej Jednostki – zgodnie z właściwością i zaakceptowanego przez Ministra Cyfryzacji lub osobę upoważnioną przez Ministra.

10. Należności, o których mowa w ust. 8, od których nie dokonano odpisów aktualizujących ich wartość lub dokonano odpisów w niepełnej wysokości, zalicza się odpowiednio

do pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych lub odnosi się w ciężar konta 853 – „Fundusze celowe”.

11. W przypadku braku informacji o sytuacji finansowej i majątkowej dłużnika, wysokość odpisu aktualizującego ustala się przez zakwalifikowanie należności wymagalnej do przedziału czasowego zalegania z płatnością liczonego od dnia powstania wymagalności. Przedziałom czasowym okresów zalegania z płatnością przypisane są stawki procentowe odpisów aktualizujących wycenę należności, według algorytmu podanego w ust. 12.
12. Podział na okresy zalegania z płatnością należności na dzień dokonania odpisu i przypisane im wartości odpisów aktualizujących, są następujące:
 - 1) do 1 roku – bez odpisu aktualizującego,
 - 2) powyżej 1 roku do 3 lat – odpis aktualizujący w wysokości 50% należności,
 - 3) powyżej 3 lat – odpis aktualizujący w wysokości 100% należności– z wyjątkiem ust. 13.
13. Należności spłacone po dniu bilansowym, a przed terminem sporządzenia obowiązujących sprawozdań, nie podlegają aktualizacji wyceny.
14. Odsetki od należności i zobowiązań, w tym również tych, do których stosuje się przepisy prawa powszechnie obowiązującego dotyczące zobowiązań podatkowych, są ujmowane w księgach rachunkowych w momencie ich zapłaty, lecz nie później niż pod datą ostatniego dnia kwartału, w wysokości odsetek należnych na koniec tego kwartału.
15. Nie dochodzi się odsetek za zwłokę od nieterminowo uregulowanych należności cywilnoprawnych oraz publicznoprawnych w przypadku, gdy wysokość odsetek od danej należności nie przekracza trzykrotności wartości opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467, 1222 i 1717) za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej. Zaewidencjonowane w księgach rachunkowych na koniec kwartału odsetki podlegają wyksięgowaniu w dniu uregulowania należności głównej z wykorzystaniem ujemnego zapisu księgowego, natomiast odsetki dotychczas niezaewidencjonowane w księgach rachunkowych nie podlegają księgowaniu.
16. Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.
17. Wyrażone w walutach obcych składniki aktywów i pasywów wycenia się, nie później niż na koniec kwartału, według zasad obowiązujących na dzień bilansowy,

- tj. po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ogłoszonym dla danej waluty przez NBP.
18. Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze są ujmowane w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia – o ile odrębne przepisy prawa powszechnie obowiązującego dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej – odpowiednio po kursie:
- 1) faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji – w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań;
 - 2) średnim ogłoszonym dla danej waluty przez NBP z dnia poprzedzającego ten dzień – w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu, o którym mowa w pkt 1, a także w przypadku pozostałych operacji.
19. Jeżeli operacje gospodarcze wyrażone są w walutach obcych, dla których NBP nie ogłasza kursu, to kurs tych walut określa się w relacji do euro.
20. Dla potrzeb ujmowania w księgach rachunkowych kosztów operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie dokumentów finansowych, które mogą stać się dowodami księgowymi, w sytuacji braku kursu faktycznie zastosowanego – wartość operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych przelicza się na walutę polską według kursu średniego ogłoszonego dla danej waluty przez NBP z dnia poprzedzającego dzień wystawienia dokumentu finansowego.

Rozdział 3

ZASADY ZABEZPIECZANIA I PRZECHOWYWANIA DOWODÓW KSIĘGOWYCH

§ 9.

1. Dowody księgowe, są oznaczone i przechowywane w BBF. Dowody księgowe są identyfikowane przez numer źródłowy, który jest generowany automatycznie na dekrete dowodu księgowego. Dekret stanowi integralną część dowodu księgowego.
2. Udostępnienie zbiorów lub ich części:
 - 1) do wglądu na terenie Jednostki – wymaga zgody dyrektora BBF lub osoby przez niego upoważnionej;
 - 2) poza siedzibą Jednostki – wymaga pisemnej zgody dyrektora BBF oraz sporządzenia protokołu przekazania lub udostępnienia;

- 3) do kontroli przeprowadzonej przez odpowiednie organy na terenie Jednostki – wymaga wcześniejszego poinformowania dyrektora BBF o przewidzianym terminie i zakresie kontroli oraz o osobach reprezentujących organ uprawniony do kontroli.
3. Archiwizowanie dokumentów odbywa się zgodnie z przepisami wewnętrznymi obowiązującymi w Jednostce dotyczącymi rzeczowego wykazu akt.